

Bruksela, 1 grudnia 2020 r.
(OR. en)

13014/20

Międzyinstytucjonalny numer
referencyjny:
2020/0294 (NLE)

UD 351
COMER 174
WTO 326

AKTY USTAWODAWCZE I INNE INSTRUMENTY

Dotyczy:	Projekt DECYZJI WSPÓLNEGO KOMITETU WSPÓŁPRACY CELNEJ KANADA-UNIA EUROPEJSKA dotyczącej wspólnego uznawania kanadyjskiego programu „Partners in Protection” oraz unijnego programu upoważnionego przedsiębiorcy
----------	--

PROJEKT

**DECYZJA Nr [.../2020]
WSPÓLNEGO KOMITETU WSPÓŁPRACY CELNEJ
KANADA-UNIA EUROPEJSKA**

**dotycząca wspólnego uznawania kanadyjskiego programu „Partners in Protection”
oraz unijnego programu upoważnionego przedsiębiorcy**

WSPÓLNY KOMITET WSPÓŁPRACY CELNEJ,

uwzględniając *Umowę między Wspólnotą Europejską a Kanadą o współpracy i wzajemnej pomocy w sprawach celnych*, sporządzoną w Ottawie w dniu 4 grudnia 1997 r. (zwaną dalej „umową o współpracy i wzajemnej pomocy”), w szczególności jej art. 20, na mocy którego ustanowiono Wspólny Komitet Współpracy Celnej, składający się z przedstawicieli władz celnych Umawiających się Stron umowy o współpracy i wzajemnej pomocy;

uwzględniając *Umowę między Unią Europejską a Kanadą o współpracy celnej w sprawach związanych z bezpieczeństwem łańcucha dostaw*, sporządzoną w Brukseli w dniu 4 marca 2013 r. (zwaną dalej „umową o bezpieczeństwie łańcucha dostaw”), w szczególności jej art. 5 oraz jej postanowienia dotyczące wzajemnego uznawania programów bezpieczeństwa łańcucha dostaw oraz odpowiedniej wymiany informacji i danych określone w art. 4 lit. c), d) i f);

uznając, że Unia Europejska (UE) i Kanada (zwane dalej „Umawiającymi się Stronami”) są zdecydowane wzmocnić swoją współpracę celną zgodnie z umową o współpracy i wzajemnej pomocy oraz umową o bezpieczeństwie łańcucha dostaw;

potwierdzając zobowiązanie Umawiających się Stron do ułatwienia handlu i zwiększenia bezpieczeństwa łańcucha dostaw poprzez programy partnerstwa handlowego;

potwierdzając, że poprzez wzajemne uznawanie odpowiednich programów partnerstwa handlowego, tj. programu „Partners in Protection” (PIP) w Kanadzie oraz programu upoważnionego przedsiębiorcy (AEO) w UE, można znacząco zwiększyć ochronę i bezpieczeństwo oraz stworzyć ułatwienia dla międzynarodowego łańcucha dostaw;

potwierdzając, że programy AEO i PIP opierają się na normach bezpieczeństwa uznanych na poziomie międzynarodowym i zalecanych przez Ramy norm na rzecz zabezpieczenia i ułatwienia handlu światowego (SAFE), przyjęte przez Światową Organizację Celną w czerwcu 2005 r.;

mając na uwadze, że wizyty na miejscu i wspólna ocena programu AEO w UE oraz programu PIP w Kanadzie wykazały, że normy, jakie należy spełniać dla celów bezpieczeństwa i ochrony, są zgodne i prowadzą do osiągnięcia równoważnych wyników;

mając na uwadze, że wzajemne uznawanie pozwoli Umawiającym się Stronom na przyznawanie ułatwień przedsiębiorcom, którzy zainwestowali w bezpieczeństwo łańcucha dostaw i otrzymali upoważnienia w ramach odpowiednich programów Umawiających się Stron,

STANOWI, CO NASTĘPUJE:

Artykuł 1

Definicje

Do celów niniejszej decyzji:

„organ celny” oznacza organ celny zdefiniowany w art. 1 umowy o bezpieczeństwie łańcucha dostaw, określany dalej zbiorczo jako „organy celne” oraz indywidualnie jako „organ celny”;

„przedsiębiorca” oznacza stronę zaangażowaną w międzynarodowe przemieszczanie towarów;

„dane osobowe” oznaczają wszelkie informacje dotyczące zidentyfikowanej lub możliwej do zidentyfikowania osoby fizycznej;

„program” oznacza:

- a) w UE: program AEO, obejmujący (pozwolenie) AEO w zakresie bezpieczeństwa i ochrony oraz łączone (pozwolenie) AEO w zakresie uproszczeń celnych/ bezpieczeństwa i ochrony (AEOC/AEOS);
- b) w Kanadzie: program PIP; oraz

„uczestnicy programu” oznaczają łącznie przedsiębiorców posiadających status uczestnika programu AEO w UE i status uczestnika programu PiP w Kanadzie, zgodnie z opisem w definicji pojęcia „program”.

Artykuł 2

Wzajemne uznawanie i wykonywanie decyzji

1. Każda Umawiająca się Strona, za pośrednictwem swojego organu celnego, uznaje program drugiej Umawiającej się Strony za zgodny i równoważny ze swoim programem oraz traktuje uczestników programu drugiej Umawiającej się Strony w sposób zgodny z art. 4.
2. Umawiające się Strony wykonują niniejszą decyzję za pośrednictwem swoich odpowiednich organów celnych.

Artykuł 3

Zgodność

Organy celne współpracują w celu utrzymania zgodności i równoważności między swoimi programami, w szczególności w odniesieniu do następujących kwestii:

- a) procedury ubiegania się o przyznanie statusu uczestnika programu;
- b) oceny wniosków; oraz
- c) przyznawania statusu uczestnika oraz zarządzania tym statusem.

Artykuł 4

Korzyści

1. Każdy z organów celnych przyznaje uczestnikom programu organu celnego drugiej Strony korzyści porównywalne do tych, jakie przysługują uczestnikom jego programu.
2. Korzyści, o których mowa w ust. 1, obejmują:
 - a) uwzględnienie statusu upoważnionego uczestnika programu przyznanego przez organ celny drugiej Strony jako atutu w swojej ocenie ryzyka, co może spowodować ograniczenie inspekcji lub kontroli oraz, o ile takie istnieją, innych środków związanych z ochroną i bezpieczeństwem;
 - b) uwzględnienie statusu upoważnionego uczestnika programu przyznanego przez organ celny drugiej Strony jako atutu podczas oceny, czy wnioskodawcy spełniają wymogi związane z byciem partnerem biznesowym, w ramach jego programu;
 - c) dążenie do uwzględnienia statusu upoważnionego uczestnika programu przyznanego przez organ celny drugiej Strony w celu zapewnienia priorytetowego traktowania uczestników programu i ich dostaw, w sposób uznany za właściwy przez organ celny przyznający korzyści, co może obejmować pierwszeństwo w badaniu dostaw, przyspieszone przetwarzanie oraz przyspieszone zwolnienie dostaw w przypadku uczestnika programu; oraz

- d) dążenie do ustanowienia mechanizmu ciągłości działania w celu zapewnienia przyspieszonej odprawy dla uczestników programu i ich dostaw, w sposób uznany za właściwy przez organ celny przyznający korzyści, po wznowieniu obsługi w następstwie zakłócenia handlu międzynarodowego spowodowanego zwiększeniem poziomów ochrony, zamknięciem granic lub klęskami żywiołowymi, sytuacjami niebezpiecznymi lub innego rodzaju poważnymi zdarzeniami.

3. W następstwie procedury przeglądu, o której mowa w art. 7 ust. 2, organy celne każdej z Umawiających się Stron mogą przyznać – we współpracy z innymi organami rządowymi na swoim terytorium – dalsze korzyści będące ułatwieniami, które mogą obejmować usprawnienia procedur oraz, w zakresie, w jakim jest to możliwe, większą przewidywalność przemieszczenia na granicy.

4. Każdy z organów celnych:

- a) może zawiesić korzyści przyznane uczestnikowi programu organu celnego drugiej Strony na podstawie niniejszej decyzji;
- b) informuje, w rozsądnym terminie, organ celny drugiej Strony o zawieszeniu, o którym mowa w lit. a), oraz o powodach zawieszenia; oraz
- c) może dokonać zawieszenia zgodnie z lit. a) jedynie z powodów równoważnych tym, które spowodowałyby zawieszenie uczestnika programu w ramach jego programu.

5. Każdy z organów celnych, gdy uzna to za stosowne, zgłasza organowi celnemu drugiej Strony nieprawidłowości dotyczące uczestników programu organu celnego drugiej Strony w celu zapewnienia przeprowadzenia natychmiastowej analizy stosowności korzyści i statusu przyznanych przez organ celny drugiej Strony.
6. Dla większej jasności – niniejsza decyzja nie uniemożliwia Umawiającej się Stronie lub organowi celnemu zwrócenia się o informacje zgodnie umową o współpracy i wzajemnej pomocy lub innymi mającymi zastosowanie instrumentami między Umawiającymi się Stronami lub między organami celnymi.

Artykuł 5

Wymiana informacji i komunikacja

1. Organy celne usprawniają swoją komunikację w celu skutecznego wykonania niniejszej decyzji poprzez:
 - a) przekazywanie sobie nawzajem szczegółowych informacji dotyczących uczestników swoich programów zgodnie z art. 5 ust. 3;
 - b) przekazywanie sobie nawzajem terminowo aktualnych informacji dotyczących funkcjonowania i rozwoju swoich programów;
 - c) wymianę informacji dotyczących polityki i tendencji w zakresie bezpieczeństwa łańcucha dostaw; oraz
 - d) zapewnienie skutecznej komunikacji między właściwymi służbami Komisji Europejskiej a organem celnym Kanady w celu poprawy praktyk zarządzania ryzykiem w zakresie bezpieczeństwa łańcucha dostaw.

2. Wymiana informacji i komunikacja w ramach niniejszej decyzji odbywa się między właściwymi służbami Komisji Europejskiej a organem celnym Kanady, o ile nie uzgodniono inaczej przed rozpoczęciem wymiany lub komunikacji.
3. Po uzyskaniu zgody uczestnika swojego programu każdy z organów celnych przesyła organowi celnemu drugiej Strony wyłącznie następujące dane tego uczestnika programu:
 - a) imię i nazwisko lub nazwa;
 - b) adres;
 - c) status uczestnika, tj. upoważniony, zawieszony, cofnięty lub anulowany;
 - d) data zatwierdzenia lub pozwolenia, jeżeli jest dostępna;
 - e) niepowtarzalny numer identyfikacyjny (na przykład: numer PIP, EORI lub AEO);
oraz
 - f) inne szczegółowe informacje, które mogą zostać wspólnie określone przez organy celne, z zastrzeżeniem – w stosownych przypadkach – wszelkich niezbędnych gwarancji.

Dla większej jasności – szczegółowe informacje przewidziane w lit. c) nie obejmują powodów zawieszenia, cofnięcia lub anulowania.

4. Organy celne wymieniają informacje, o których mowa w ust. 3, w sposób systematyczny w formie elektronicznej.

Artykuł 6
Przetwarzanie informacji

1. Każdy z organów celnych:
 - a) wykorzystuje wszelkie informacje – w tym wszelkie dane osobowe – otrzymane na podstawie niniejszej decyzji wyłącznie w celu jej wykonania, w tym monitorowania i sprawozdawczości, o ile niniejsza decyzja nie stanowi inaczej; oraz
 - b) niezależnie od lit. a), uzyskuje od organu celnego, który przesłał informacje, uprzednią pisemną zgodę na wykorzystanie tych informacji do innych celów. Takie wykorzystanie tych informacji odbywa się wtedy z zastrzeżeniem wszelkich ograniczeń określonych przez ten organ.
2. Każdy z organów celnych:
 - a) traktuje informacje otrzymane na podstawie niniejszej decyzji jako poufne; oraz
 - b) zapewnia przynajmniej taki sam poziom ochrony wobec informacji otrzymanych na podstawie niniejszej decyzji, jaki zapewnia wobec informacji otrzymanych od uczestników programu uczestniczących w jego programie.
3. Niezależnie od ust. 1 lit. a), organ celny może wykorzystać informacje otrzymane na podstawie niniejszej decyzji w jakimkolwiek postępowaniu sądowym lub administracyjnym wszczętym w związku z nieprzestrzeganiem prawa celnego jego Umawiającej się Strony, w tym w swoich aktach dowodowych, sprawozdaniach i zeznaniach. Organ celny, który otrzymał informacje, przed ich wykorzystaniem w takim celu powiadamia o tym organ celny, który przekazał informacje.

4. Każdy z organów celnych:

- a) ujawnia informacje otrzymane na podstawie niniejszej decyzji wyłącznie w celu, w jakim je otrzymał; oraz
- b) niezależnie od lit. a), jeżeli od organu celnego wymaga się ujawnienia informacji w ramach postępowania sądowego lub administracyjnego, lub gdy wymaga tego prawo jego Umawiającej się Strony, informuje on uprzednio i na piśmie organ celny, który przesłał informacje, o takim ujawnieniu, chyba że jest to niemożliwe na mocy prawa lub ze względu na toczące się postępowanie. W takim przypadku informuje on organ celny, który przesłał informacje, jak najszybciej po ujawnieniu.

5. Każdy z organów celnych:

- a) zapewnia, aby przesyłane przez niego informacje były dokładne i regularnie uaktualniane;
- b) przyjmuje lub utrzymuje odpowiednie procedury usuwania danych;
- c) niezwłocznie powiadamia organ celny drugiej Strony, jeżeli stwierdzi, że informacje przesłane organowi celnemu drugiej Strony są nieprawidłowe, niekompletne, niewiarygodne, lub jeżeli ich otrzymanie lub dalsze wykorzystywanie jest sprzeczne z niniejszą decyzją;
- d) podejmuje wszystkie środki, które uznaje za właściwe, w tym dokonuje uzupełniania, usuwania lub poprawiania informacji, o których mowa w lit. c), w celu ochrony przed korzystaniem z błędnych informacji; oraz

- e) zatrzymuje informacje otrzymane na podstawie niniejszej decyzji wyłącznie tak długo, jak jest to konieczne do celów wykonania niniejszej decyzji, z wyjątkiem przypadków, gdy wymogi prawa jego Umawiającej się Strony są inne, lub tak długo, jak jest to konieczne do celów postępowań sądowych lub administracyjnych.

6. W uzupełnieniu ust. 4 i 5, każdy z organów celnych zapewnia w szczególności, aby:

- a) wprowadzone zostały gwarancje w zakresie bezpieczeństwa (włącznie z gwarancjami elektronicznymi), które – zgodnie z zasadą ograniczonego dostępu – zapewniają kontrolę dostępu do informacji otrzymywanych od organu celnego drugiej Strony na podstawie niniejszej decyzji;
- b) informacje otrzymywane na podstawie niniejszej decyzji od organu celnego drugiej Strony były chronione przed nieuprawnionym dostępem, rozpowszechnianiem, dokonywaniem zmian, usunięciem lub zniszczeniem;
- c) informacje otrzymywane na podstawie niniejszej decyzji od organu celnego drugiej Strony nie były ujawniane jakimkolwiek osobom lub podmiotom prywatnym, jakimkolwiek państwom lub organizacjom międzynarodowym, które nie są stroną umowy o współpracy i wzajemnej pomocy lub umowy o bezpieczeństwie łańcucha dostaw, lub jakimkolwiek innym organom publicznym UE lub Kanady, z wyjątkiem przypadków, gdy jest to wymagane w ramach postępowania sądowego lub administracyjnego lub na mocy prawa jego Umawiającej się Strony; oraz
- d) informacje otrzymywane na podstawie niniejszej decyzji od organu celnego drugiej Strony były przechowywane stale w bezpiecznych elektronicznych lub papierowych systemach przechowywania, a wszelkie przypadki dostępu, ujawniania lub wykorzystania informacji otrzymanych od organu celnego drugiej Strony były rejestrowane w logach lub dokumentacji.

7. Każdy z organów celnych:
- a) zapewnia, aby dane osobowe uczestnika programu organu celnego drugiej Strony, w odniesieniu do dostępu do nich, ich poprawiania lub momentu dostępu do nich, lub tymczasowego zawieszenia wykorzystywania, traktowane były w sposób co najmniej równoważny ze sposobem traktowania danych osobowych uczestnika jego programu; oraz
 - b) publikuje informacje w celu poinformowania uczestników swojego programu o mających zastosowanie procedurach w odniesieniu do wniosków, o których mowa w lit. a), na podstawie prawa jego Umawiającej się Strony.
8. Każdy z organów celnych zapewnia, aby uczestnicy programu, w odniesieniu do swoich danych osobowych, mieli dostęp do administracyjnych środków odwoławczych lub kontroli sądowej niezależnie od ich obywatelstwa lub kraju zamieszkania.
9. Organy celne publikują informacje w celu poinformowania uczestników programu o przysługujących im możliwościach w zakresie administracyjnych środków odwoławczych lub kontroli sądowej.
10. Przestrzeganie postanowień art. 6 przez każdy z organów celnych podlega kontroli przez odpowiedni właściwy organ, który zapewnia, aby skargi dotyczące przypadków nieprzestrzegania zasad przetwarzania danych osobowych były przyjmowane i badane, aby udzielano na nie odpowiedzi oraz aby skutkowały podjęciem działań naprawczych. Tymi organami są:
- a) w UE: Europejski Inspektor Ochrony Danych lub jego następca, oraz organy ochrony danych w państwach członkowskich UE;
 - b) w Kanadzie: Departament Odwołań lub jego następca w ramach organu celnego Kanady.

Artykuł 7
Konsultacje i przegląd

1. Organy celne rozstrzygają wszelkie kwestie związane z wykonywaniem niniejszej decyzji w drodze konsultacji w ramach Wspólnego Komitetu Współpracy Celnej.
2. Wspólny Komitet Współpracy Celnej przeprowadza regularne przeglądy wykonywania niniejszej decyzji. Przeglądy te mogą obejmować w szczególności:
 - a) wspólne weryfikacje mające na celu identyfikację silnych i słabych stron wzajemnego uznawania;
 - b) wymianę poglądów na temat wymienianych informacji i korzyści przyznawanych uczestnikom programu, w tym wszelkich przyszłych informacji lub korzyści, zgodnie z art. 4;
 - c) wymianę poglądów na temat postanowień dotyczących bezpieczeństwa, takich jak protokoły, które mają być stosowane w trakcie poważnych zdarzeń naruszających bezpieczeństwo i po takich zdarzeniach (wznowienie działalności) lub gdy okoliczności uzasadniają zawieszenie wzajemnego uznawania;
 - d) badanie zawieszenia korzyści, o których mowa w art. 4; oraz
 - e) przegląd wykonania art. 6.

Artykuł 8
Postanowienia ogólne

Niniejsza decyzja nakłada prawa i obowiązki między Kanadą a UE wyłącznie na mocy prawa międzynarodowego.

Artykuł 9
Postanowienia końcowe

1. Niniejsza decyzja wchodzi w życie pierwszego dnia miesiąca następującego po dniu, w którym Kanada powiadomi UE o zakończeniu procedur niezbędnych do wejścia w życie decyzji.
2. Wspólny Komitet Współpracy Celnej może zmieniać niniejszą decyzję. Zmiana wchodzi w życie zgodnie z procedurą określoną w ust. 1.
3. Organ celny może w każdej chwili zawiesić współpracę na podstawie niniejszej decyzji, przekazując organowi celnemu drugiej Strony pisemne zawiadomienie z trzydziestodniowym (30) wyprzedzeniem. Zawiadomienie takie jest przekazywane, odpowiednio, przez właściwe służby Komisji Europejskiej lub organ celny Kanady oraz do właściwych służb Komisji Europejskiej lub organu celnego Kanady. Niezależnie od zawieszenia niniejszej decyzji, organy celne nadal przestrzegają art. 6 ust. 1, art. 6 ust. 2 oraz art. 6 ust. 4–6 w celu zapewnienia ochrony informacji.

4. Umawiająca się Strona może w każdej chwili wypowiedzieć niniejszą decyzję poprzez powiadomienie drugiej Umawiającej się Strony kanałami dyplomatycznymi. Decyzja przestaje obowiązywać trzydzieści (30) dni po otrzymaniu pisemnego powiadomienia od drugiej Umawiającej się Strony. Niezależnie od wypowiedzenia niniejszej decyzji, organy celne nadal przestrzegają art. 6 ust. 2, art. 6 ust. 4 oraz art. 6 ust. 6 w celu zapewnienia ochrony informacji.

Sporządzono w dwóch egzemplarzach w, dnia 20.. r., w języku angielskim i francuskim, przy czym każda z tych wersji jest na równi autentyczna

WSPÓLNY KOMITET WSPÓŁPRACY CELNEJ KANADA-UE,

W imieniu UE

(Współprzewodniczący)

W imieniu Kanady
